

[Einer Jensen.]

der gennemføres ved dette Forslag, har en Størrelse, der betinger, at man bør lukke Adgangen til at supplere af Hjælpekassen.

Jeg maa derfor anbefale at stemme mod de af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag og for de af Socialministeren stillede og af Flertallet tiltraadte.

Krag: Jeg finder ikke, at det vilde tjene noget fornuftigt Formaal her i Dag at etablere en omfattende Debat om Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, har i Betænkningen redegjort for vor Opfattelse, som er den samme som den, jeg paa mit Partis Vegne gav Udtryk for ved Forhandlingerne i Oktober om det da foreliggende Lovforslag om Etablering af en midlertidig Arbejdsløshedshjælp. Vi er vedvarende af den Opfattelse, at om en Understøttelse af den Art, som der her er Tale om, kan der kun forhandles, naar den fremtræder som en Overgangslovgivning til en Ordning paa forsikringsmæssigt Grundlag af den Støtte, der under visse Omstændigheder kan blive fornøden udover de vedtægtsmæssige Ydelser gennem Arbejdsløhedskasserne. Hvis der var nogen Mulighed for at naa til Fortsættelseskassernes Etablering under Forhandlingerne om Arbejdsløshedslovgivningen i indeværende Samling, vilde vi, saaledes som Tilfældet var forud for Forliget i Oktober, have kunnet medvirke til en vis Overgangstilstand med Mulighed for at faa saadanne Krisekasser eller Fortsættelseskasser etableret paa et reelt forsikringsmæssigt Grundlag. En saadan Mulighed har dog ikke været til Stede, idet Kravet stadig er opretholdt om, at Staten skulde yde sin Bistand til den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse med et Beløb svarende til det Kontingent, som Driften af Krisekasserne maatte fordr. Vanskelighederne ved at naa til en Ordning er ogsaa blevet væsentligt forøget som Følge af den Tømning af Fonden, som i indeværende Vinter har fundet Sted. Og saaledes som Forholdene ligger finansielt i Stat og Kommune og økonomisk ude i det danske Erhvervsliv, maa vi vedvarende mene, at en Lovgivning som denne ikke bør gennemføres. Vel har den højtærede Socialminister gennem det Forslag, han her har stillet, fjernet de værste af de Uhyrligheder, som knyttedes til Gennemførelsen i Praksis af Loven af 19. Oktober 1931, Uhyrligheder i den praktiske Gennemførelse, som vel var en Konsekvens af den uheldige Afattelse, som den da gennemførte Lov paa flere Punkter havde. Men til Trods for, at Social-

ministeren saaledes paa flere Punkter har udvist en Forstaaelse overfor vor Kritik, findes dette under Hensyn til de Omstændigheder, som jeg allerede har nævnt, ikke af os tilstrækkeligt til at ændre vor Opfattelse af denne Lovgivnings Betimelighed.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg udtale, at mine Meningsfæller og jeg vil afholde os fra at stemme om de af Socialministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af et Flertal, medens vi vil stemme for de af Mindretallet under Nr. 1, 3, 6 og 7 stillede Ændringsforslag, som, hvis de vedtages, dog i nogen Maade vil aabne Mulighed for, at Kommunerne ved Tildelingen af denne Understøttelse kan tage Hensyn til deres egen Bærekraft og ogsaa tage Hensyn til den stærkt vigende Bærekraft, som Staten besidder som Følge af de vigende Indkomster ude i Erhvervslivet.

Hvad selve Lovforslaget angaar, skal jeg tilraade, at man ved tredie Behandling stemmer imod det.

Christmas Møller: Ved Loven af 19. Oktober 1931 blev der, som det høje Ting vil vide, givet en ekstraordinær Krisehjælp til arbejdsløse. Mit Parti medvirkede til denne Ordningens Gennemførelse, og man havde paa det Tidspunkt, da Loven blev gennemført, i og for sig Haab om, at man vilde kunne slippe gennem Vinteren med den Hjælp, der ydedes i Henhold til denne Lov. Det viste sig relativt hurtigt, at dette ikke vilde være muligt, og den højtærede Socialminister fremsatte da det Lovforslag, vi her har til Behandling. Mit Parti forstaaer saa udmærket godt de overordentlig vanskelige Forhold, der er for de arbejdsløse, som har opbrugt al den ordinære Arbejdsløshedshjælp og den midlertidige Krisehjælp, og kan derfor i og for sig godt forstaa de Betragtninger, som har ført den højtærede Minister til at fremsætte det Lovforslag, der her er til anden Behandling. Men paa den anden Side maa det dog ogsaa være nødvendigt for os at fremhæve, at man naturligvis, som vi har fremhævet det mange Gange, ikke kan blive ved at lægge den ene Hjælp oven paa den anden, saaledes at man saa at sige kan blive ved at faa Hjælp — hvad enten det nu kaldes midlertidig Krisehjælp eller forlænget Krisehjælp — hele Aaret rundt. Vi har derfor ment det rimeligt og naturligt at stille de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører allerede har omtalt, om, at der i Lovens § 1 indsættes en Bestemmelse om, at Hjælpen ikke skal ydes, men kan ydes, saaledes at Kommunalbestyrelserne kan